

Waarom vertrekken de Joden niet uit het Midden-Oosten?

Wie is er zo dom of kortzichtig om midden tussen zijn vijanden te gaan wonen? Waarom gaan de Joden niet terug naar waar ze vandaan komen?

In de jaren '50 en '60 hadden we weleens warm of koud weer, droogte of regen. Daar was een simpele verklaring voor: dat kwam door de atoombom. Later hoorde je daar niet meer over, maar kreeg het gat in de ozonlaag de schuld van "het weer" en nog later de opwarming van de aarde. Het is duidelijk dat we graag een schuldige aanwijzen.

We zien dat ook in de vraag van de discipelen, toen zij een man zagen die blind geboren was:

'Rabbi, hoe komt het dat hij blind was toen hij geboren werd? Heeft hij zelf gezondigd of zijn ouders?' (Joh. 9:2)

Jezus antwoordde: *'Hij niet en zijn ouders ook niet... maar Gods werk moet door hem zichtbaar worden.'* (Joh. 9:3)

Dit geldt ook voor HET conflict in het Midden-Oosten. Deze term is zo ingeburgerd, dat we ons niet meer afvragen welk conflict bedoeld wordt, HET conflict is het conflict tussen Joden en Palestijnen. En ook daar wordt een schuldige aangewezen: de Joden.

Juden Raus!

Hitler was een geslepen redenaar. Het nazi-systeem was gericht op ordelijkheid. Toen Hitler aan de macht kwam, was dat niet dankzij zijn latere gaskamers. Hij wilde alleen het Joodse probleem oplossen. De term "Juden Raus" klonk best schappelijk; de Joden waren de oorzaak

van alle problemen in Duitsland en als zij uit Duitsland gezet zouden worden, was het Jodenvraagstuk opgelost en Duitsland zou geen problemen meer hebben. Pas later bleek dat Hitlers oplossing van het Joodse vraagstuk juist niet inhield het uitzetten van de Joden, maar het totaal uitroeien van alle Joden in Duitsland en in alle landen die hij was binnengevallen. Toen Hitler pas aan de macht was, konden sommige Joden nog ontsnappen, maar al snel werden de grenzen gesloten. Joden moesten niet 'Raus', maar ze moesten dood!

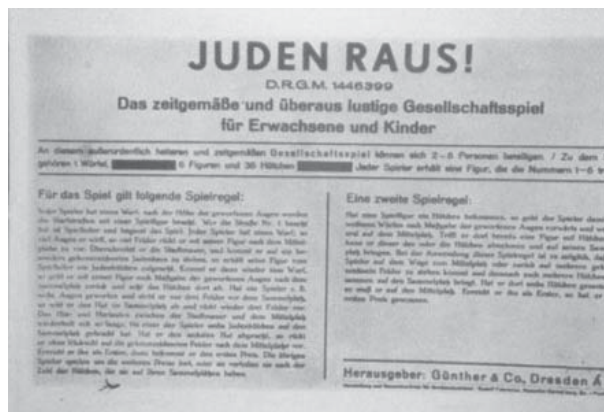
De kern van de Jodenhaat heeft niet te maken met uitzetten. Heeft u zich ooit afgevraagd waarom een land als Indonesië, waar de Joden niet wonen, zo fel anti-Joods is? Waarom haten mensen die nog nooit een Jood hebben ontmoet, de Joden? Waarom staat er in een Indonesisch

paspoort: "Geldig voor alle landen, behalve Israël"?

Iemand moet de schuld van alle problemen krijgen en of je ze nu kent, of niet, of ze naast je wonen, of niet, het moeten de Joden zijn.

In de zee drijven

Met deze houding als achtergrond, begrijpt u dat de term "Juden Raus" een leugen is. De Jodenhaters willen de Joden niet uit hun land verdrijven, want bij de meeste Jodenhaters wonen geen Joden in hun land. Wat willen ze dan? Net als Hitler, net als Ahmadinejad, net als Hamas, net als Hezbollah, is het uiteindelijke doel de vernietiging van alle Joden. Vandaar hun uitdrukking "De Joden in

de zee drijven.” De bedoeling is niet dat de Joden uit het land verdreven worden naar een ander land, maar dat ze gedood worden. Daarom worden er ook aanslagen op Joden in veel landen buiten Israël gepleegd. Daarom worden zelfs Joden in Nederland gepest.

Misschien denkt u dat de Palestijnen tevreden zijn als ze een eigen staat met zelfbestuur krijgen, maar de praktijk bewijst het tegendeel. Eerdere pogingen om de Palestijnen tevreden te stellen, liepen uit op een teleurstelling. De ruil van land voor vrede heeft nooit gewerkt, terugtrekking en ontmanteling van nederzettingen heeft nooit gewerkt. De enige oplossing is: alle Joden in de zee...

Waarom vertrekken de Joden niet?

Nu kom ik terug op de vraag: “Waarom vertrekken de Joden niet uit het Midden-Oosten?” Omdat ze, waar ook ter wereld, gehaat zullen worden en nergens veilig zullen zijn. Daarom. Ze hebben zich teruggetrokken uit de Sinai, maar dat heeft geleid tot smokkel van mensen en wapens.

Wie is er zo dom of kortzichtig om midden tussen zijn vijanden te gaan wonen?

Als u een klein beetje op de hoogte bent, weet u dat de Joden niet bekend staan om hun domheid. Het aandeel van Joodse winnaars van wetenschappelijke Nobelprijzen is hoger dan van Nederlanders of Amerikanen en veel hoger dan van Islamitische Arabieren. Dom zijn de Joden zeker niet. Veel van de modernste technieken zijn ontwikkeld in of in samenwerking met Israël.

Kortzichtig zijn ze ook niet. Ze weten uit ervaring wie ze wel en niet kunnen vertrouwen. Helaas is de lijst met landen en groepen die ze wel kunnen vertrouwen zeer klein en staan de Christenen daar niet op. Ook de Nederlandse kerken en Kerk en Israël zijn lang niet altijd betrouwbare partners gebleken. De laatste jaren begint in Israël de positieve houding van sommige Evangelische groeperingen op te vallen.

En dan het wonen tussen vijanden. Is dat dom? Nee, het is onvermijdelijk! Waar ter wereld wonen Joden niet tussen vijanden? Rusland, Duitsland? Polen? Engeland? Nederland? Het land waar ze niet tussen vijanden wonen, bestaat niet. Ik heb eens een gedachtewisseling tussen twee Joden gevolgd over een Amerikaans politicus. De ene zei: “Die kun je niet vertrouwen, want hij haat de Joden”, waarop de ander antwoordde: “Dat is geen criterium, iedereen haat ons.”

Terug naar waar ze vandaan komen

De derde vraag: Waarom gaan de Joden niet terug naar waar ze vandaan komen? Weet u waar ze vandaan komen? Uit Duitsland, ten minste, zij die het daar overleefd hebben. Zou u teruggaan? Zou u een veilig gevoel hebben? Vorig jaar waren wij met vakantie in Duitsland en een

vriendelijke oudere vrouw in een winkeltje in een liefelijk dorpje sprak met ons over het beëindigen van haar winkel en over winkeldiefstal. Haar conclusie was dat dit alles onder Hitler toch beter was...

Als u de enige overlevende van de Holocaust zou zijn, terwijl uw vader, moeder, broer en zus, uw opa en uw oma, uw hele familie was uitgeroeid, wat zou er in uw binnenste tot uitbarsting komen als u zo'n uitspraak zou horen? Zou u daar echt kunnen wonen?

Vergeeten vluchtelingen

Weet u waar een groot deel, ca. 750.000 Joden, vandaan kwam? Uit Arabische landen, waar na de vestiging van de Joodse staat hun leven onmogelijk werd gemaakt. Ze kwamen totaal berooid in Israël, hun eigendommen waren geconfisqueerd en de wereld zweeg. De meesten hadden al vele generaties in deze landen gewoond, sommigen woonden er al voor de Arabieren kwamen. Joden hebben meer dan 2000 jaar in deze landen bij de Middellandse Zee gewoond.

Operatie Vliegend Tapijt (Magic Carpet)

Hoewel ze lange tijd onderdrukt en vernederd waren, was de situatie in 1948 voor de Joden onhoudbaar geworden. In Yemen werd de situatie zo gevaarlijk, dat de hele gemeenschap in 1949 door de Israëlische regering werd thuisgehaald. Ze waren per bus, te voet en op ezels uit de bergen gekomen: 48.000 Joden, uitgehongerd, ziek, met inheemse oogziekte. Ze werden naar Israël gevlogen in de Operatie Vliegend Tapijt.

In andere Arabische landen was de situatie nog barbaarser. De jaren 1948-1960 kunnen tot de zwartste periode in de geschiedenis van de Joden in Arabische landen gerekend worden. Vernedering en discriminatie waren al jarenlang hun dagelijks lot. Maar toen kwamen geweld en plundering en moord, waarna de grenzen gesloten werden om te voorkomen dat ze zouden ontsnappen. Toen de grenzen plotseling opengingen, ontstond een overhaaste vlucht met lege handen.

Want wat zou een mens kunnen geven in ruil voor zijn leven? (Marcus 8:37)

Irak

In Irak was het nog gruwelijker en vergelijkbaar met de excessen van het Naziregime in de jaren 1930: gewelddadige zoekacties, vernielingen, confisqueren van eigendommen, verhoren onder marteling, na vrijlating vaak weer arrestaties met opnieuw bedreigingen en geweld. Een paar maanden later werd de term "Zionisme" toegevoegd aan de lijst met misdaden waarop de doodstraf stond. Het was voldoende als twee Moslims getuigden dat ze iemand kenden die sympathiek ten opzichte van het Zionisme stond om hem tot de galg te veroordelen. Er volgde een golf van terreur, hoewel er weinig Joden daadwerkelijk werden opgehangen. Joden werden in één nacht uitgesloten van overheidsdienst, ze werden van scholen en universiteiten geweerd, hun handel werd sterk beperkt.

Dit heeft twee jaar geduurd en in die tijd was een poging om naar Israël te vluchten een halsmisdad. Veel Joden die gepakt werden, werden langdurig gevangen gezet of opgehangen. In maart 1950 gingen de grenzen plotseling open en de Joden mochten het land verlaten op voorwaarde dat ze van hun Iraaks burgerschap afzagen. Ze mochten een klein bedragje meenemen. Hun huizen werden geconfisqueerd.

Egypte

In Egypte gebeurde ongeveer hetzelfde: vernedering, verdrijving uit ambten en banen, confisqueren van eigendommen, arrestaties en gevangenschap, pogroms in de straten van Caïro, moord en vernieling. In augustus 1949 gingen ook hier de grenzen plotseling open. In 1954 nam Nasser het bewind over en hij kreeg hulp van Nazi's die uit Duitsland waren gevlucht.

In totaal moesten ongeveer 900.000 Joden vluchten, voornamelijk uit Yemen, Egypte, Irak, Syrië, Algerije en Marokko. Dit aantal is ongeveer twee keer zo veel als het aantal Arabieren dat in 1948 hun huis verliet. Ongeveer 700.000 Joodse vluchtelingen werden in Israël opgenomen, de meesten volkomen berooid. Al hun eigendommen die ze hadden moeten achterlaten, werden opgeëist door de regeringen die hen verdreven hadden.

Vluchtelingenprobleem

Waar vindt u deze Joodse vluchtelingen nu? Waar is hun vluchtelingenprobleem? Deze vluchtelingen zijn al lang ingeburgerd in Israël en zijn nu geen vluchtelingen meer. Waarom zijn de Arabieren die het land verlieten na meer dan 60 jaar nog steeds vluchtelingen? Waarom zijn zelfs hun kinderen en kleinkinderen nog steeds vluchtelingen?

Vraagt u zich weleens af wat het gevolg zou zijn als de Joden het land Israël zouden verlaten? Vraag het eens om u heen; waarschijnlijk zal het meest gehoorde antwoord zijn: "Zonder de Joden is daar vrede." Als u denkt dat er zonder Joden vrede is, kijk dan eens naar landen als Syrië en Irak. Daar zijn de Joden toch weg? Hoe kan het dat daar geen vrede is?

Een kort antwoord op de vraag: "Waarom vertrekken de Joden niet uit het Midden-Oosten" zou kunnen zijn: "Omdat ze nergens welkom zijn, zeker niet in de Moslimlanden waar ze vandaan komen en ook niet in de zogenaamde Christelijke landen waar ze vandaan komen."

In een volgend nummer hoop ik dit onderwerp vanuit de Bijbel met u te bespreken.

Ruud Koekkoek

Vervolg van pagina 6

In het Nieuwe Testament bracht Jezus 40 dagen in de wildernis door en 40 uur in het graf. In de Rooms-Katholieke traditie leidde dit tot het Veertig-Uren-Gebed, waarbij het sacrament 40 uur ten toon gesteld wordt, terwijl de gelovigen het aanbidden. Vóór Pasen zijn de 40 dagen van het grote vasten. De periode tussen Jezus' opstanding en hemelvaart is ook 40 dagen.

Het getal 40 wordt zowel in de rabbijnse literatuur als in de Katholieke Kerk beschouwd als de afronding van een periode in het leven. In de Christelijke traditie wordt 40 jaar de kanonieke leeftijd van de mens beschouwd, als zijn intellect volledig ontwikkeld is. Ook in de moderne psychologie wordt het als de leeftijd van volwassenheid beschouwd.

"Ik zeg het jullie nog eens: het is gemakkelijker voor een kameel om door het oog van een naald te gaan dan voor een rijke om het koninkrijk van God binnen te gaan." Mattheüs 19:24.

Maar volgens de wijzen zal een opening als de punt van een naald (in de Dienst van Berouw) een opening bieden zo groot als de ingang van de Tempel. En de hoogte van die opening was... 40 cubits⁵. ■

⁵ (oude) el (met lengte van onderarm, 45-56 cm), waarmee de ingang van de Tempel op ca. 20 meter komt.

Terugkeer naar Sion

Zionisme is de natuurlijke beweging van het Joodse volk naar het Land van hun voorvaderen. Het is diep geworteld in Gods beloften, die bijna 4000 jaar geleden aan aartsvader Abraham werden gegeven. De eeuwigdurende belofte van God aan Abraham en zijn nakomelingen vormt de grondslag van het Zionisme:

Heel Kanaän, het land waar je nu als vreemdeling woont, zal ik jou en je nakomelingen voor altijd in bezit geven, en ik zal hun God zijn. Genesis 17:8

Sion was de burcht die David veroverde (2 Sam. 5:7), maar later werd de naam Sion gebruikt voor heel Jeruzalem, zoals blijkt uit Psalm 137:

Aan de rivieren van Babel, daar zaten wij treurend en dachten aan Sion. Als ik jou vergeet, Jeruzalem, laat dan mijn hand de snaren vergeten. Laat mijn tong aan mijn gehemelte kleven als ik niet meer denk aan jou, als ik Jeruzalem niet stel boven alles wat mij verheugt.

De liefde voor Jeruzalem en het verlangen naar Sion, zijn voor de zwervende Jood een bron van kracht en hoop geweest. Honderden jaren hebben de Joden in hun ellende uitgezien naar het moment waarop zij weer in hun geliefde stad zouden wonen. Het gezegde *volgend jaar in Jeruzalem* was meer dan een holle frase, het was een gebed van hoop. Sion was altijd in hun gedachten.

Zionisme en Judaïsme

Omdat de Zionistische beweging van de niet-godsdienstige Theodor Herzl vooral als een politieke-wereldlijke beweging naar voren kwam, waren de meeste liberale en orthodoxe Joden in Europa er tegen. Vooral de orthodoxen beschouwden Zionisme als een vijand van het Jodendom. S.R. Hirsch, de leider van de orthodoxe Joden in Duitsland, leerde al vóór de opkomst van het Zionisme, dat de Joden moesten hopen en bidden voor de terugkeer, maar dat actief bespoedigen van de verlossing een zonde was. Zionisme werd gezien als een samenzwering van Satan tegen het Huis Israëls.

Zadok van Lublin schreef dat hij hoopte op de Here en op de komst van de dag der Verlossing. Maar hij wenste zich niet in Jeruzalem te vestigen opdat zo'n stap niet zou worden uitgelegd als zijn goedkeuring van het vervloekte Zionisme. Een vertegenwoordiger van de ultra-orthodoxe gedachte in Engeland beweerde dat het Zionisme een ketterij was, een verloochening van wat het Judaïsme inhield.

“Wij zijn om onze zonden in Golus (verstrooiing). Wij zijn door de Goddelijke voorzienigheid uitverkoren en moeten ons vonnis liefdevol aanvaarden.”

De orthodoxen erkenden dat er een Bijbelse verplichting is om zich in het Beloofde Land te vestigen, maar niet via het wereldlijke Zionisme. Het stichten van de Joodse Staat zou het voorrecht van de komende Messias zijn.

Niet alle orthodoxen waren tegen terugkeer naar Sion. Er hebben altijd Joden in het Land gewoond en er zijn altijd Joden geweest die het aandurfdën om zich in het Land te vestigen. Zie de familiegeschiedenis van Shlomo Hizak:

Mijn familie begon aan het eind van de 19e eeuw de lange reis vanuit Centraal-Azië naar Sion. Ze hadden in Moskou een ontmoeting met Tsaar Alexander III om keizerlijke steun te krijgen en in het Heilige Land onder zijn bescherming te staan. Mijn overgrootvader, Aaron Kandinoff, stond aan het hoofd van de Joodse gemeenschap. Hij was minister van financiën van Buchara in Oezbekistan. Hij en zijn familie stonden voor de keus: bekering tot de islam of de dood. Van 1860-1866 zaten ze gevangen in het Koninklijk Paleis.

Mijn grootvader Jozef ontdekte pas op zijn dertiende dat hij Joods was, dat is de leeftijd voor de bar mitzwa. Zijn vader heeft hem toen onderwezen in het jodendom en het Woord. Daarvóór had hij een moslimopvoeding gehad. Nadat mijn familie de Tsaar ontmoet had, vervolgden ze hun reis naar Istanbul in Turkije, waar ze van sultan Abdul Hamid II toestemming kregen om zich onder Turkse protectie in Jeruzalem te vestigen.

Ze kwamen in 1888 in Jeruzalem aan en hielpen de stad buiten de oude stadsmuren op te bouwen. Tijdens de Eerste Wereldoorlog heeft mijn grootvader de Turkse gouverneur Jamal Pasha overgehaald om veel Joden te bevrijden uit de gevangenis en te redden van marteling en de galg. Generaal Sir Edmond Allenby, die het Heilige Land bevrijdde van de Turken en die net als mijn grootvader Perzisch sprak, was een vriend van mijn familie. Mijn grootvader was een bescheiden man, die geen roem en eer zocht, maar alleen probeerde anderen te helpen en mede-Joden te beschermen terwijl hij zijn fortuin gebruikte om het Land op te bouwen.

De religieuze organisatie Chovevei Tshion (Vrienden van Sion) vormde een godsdienstige Zionistische partij die Joodse kolonisatieprojecten in Palestina tot doel had. *“Het land Israël voor het volk Israël volgens de Thora van Israël.”* Steeds meer religieuze Joden sloten zich aan bij organisaties binnen de Zionistische Beweging. Het Judaïsme en het Zionisme hebben in werkelijkheid hetzelfde doel voor ogen.

Christen-Zionisme

Onder sommige christenen leefde de overtuiging dat God het Joodse volk uit de verstrooiing zou roepen om terug te keren naar het land van hun voorvaders. Het Christen-Zionisme heeft een lange geschiedenis achter zich, die diep geworteld is in de Messiaanse verwachting. Na de Reformatie werd het geloof dat de Joden volgens Bijbelse profetieën naar het Heilige Land zouden terugkeren, populair onder piëtistische protestanten en Engelse puriteinen. Dit was gebaseerd op het geloof in het duizendjarig rijk, wat inhield dat de tweede komst van Jezus aanstaande was en dat Hij duizend jaar vanuit Jeruzalem zou regeren. Ze zagen de terugkeer als “teken des tijds” voor de tweede komst. Zij halen veel Schriftgedeelten aan om te bewijzen, dat Gods hand de terugkeer van de Joden naar hun land bestuurt en leidt. Enkele daarvan zijn:

Beklim een hoge berg, vreugdebode Sion, verhef je stem met kracht, vreugdebode Jeruzalem, verhef je stem, vrees niet. Zeg tegen de steden van Juda: ‘Ziehier jullie God!’ Jesaja 40:9

De HEER brult vanaf de Sion, hij gromt vanuit Jeruzalem, zodat hemel en aarde beven. Maar voor zijn volk is de HEER een toevlucht, Israël biedt hij bescherming. Dan zullen jullie inzien dat ik, de HEER, jullie God, woon op de Sion, mijn heilige berg. Jeruzalem zal een heilige stad zijn; vreemden zullen er niet meer binnengaan. Dan, in die tijd, zal de wijn van de bergen druipen en de melk van de heuvels vloeien; alle waterstromen van Juda zullen bruisen, en in het huis van de HEER ontspringt een bron die zelfs het droogste woestijndal bevoeit. Maar Egypte wordt een woestijn en Edom een kale woestijn, om hun misdaden tegen Juda, om het onschuldige bloed dat ze daar hebben vergoten. Nooit gaat Juda ten onder en Jeruzalem blijft altijd bewoond. Zou ik die bloedschuld niet wreken? O zeker zal ik die wreken! Want de HEER woont op de Sion. Joël 4:16-21

Alle volken zullen de naam van de HEER vrezen, alle koningen van de aarde zijn majesteit eren als de HEER Sion heeft opgebouwd en hij in majesteit is verschenen, als hij zich neigt tot het gebed van de ontheemden en zich van hun bidden niet afkeert. Psalm 102:16-18

Johannes de Heer

Ook Nederland heeft christelijke voorvechters van het Zionisme gekend, die erkenden dat er een Bijbels recht was voor de Joden om in hun eigen land te wonen als het volk van God. Zij verzetten zich daarmee tegen het denkbeld dat de kerk de plaats van Israël heeft ingenomen en dat Israël heeft afgedaan. In dit verband moet zeker de naam van Johannes de Heer genoemd worden.

In “Verborgenheden Gods en hare openbaring” schreef hij over Gods plan met Israël. Hij roept op om niet langer te geloven in het vergeestelijken van de profetieën voor Israël. Een kort citaat uit dit boek:

Ge moogt in uwe eigenwijsheid meenen dat God de Joden voor altijd verworpen heeft en denken dat de Kerk de universele erfgenaam geworden is van de erfenis die Israël behoort... ge hebt het toch heerlijk mis. Ge moogt andere Schriftplaatsen naar voren brengen, die het herstel van Israël schijnbaar in twijfel trekken. Ge kunt niet ongedaan maken dat door Paulus een bijzondere verborgenheid ontsloten wordt, waarbij alle menselijke wijsheid uitgesloten is. God heeft der Gemeente onbeschrijflijke zegeningen bereid, maar Hij heeft daarmee Zijn eeden aan Israël niet gebroken.

Daarna haalt hij Zacharia 8 aan:

‘Dit zegt de HEER van de hemelse machten: Ik brand van liefde voor Sion; met vurige liefde neem ik het op voor Jeruzalem... Ik keer terug naar de Sion en kom in Jeruzalem wonen.... Opnieuw zullen er op de pleinen van Jeruzalem oude mensen zitten, steunend op hun stok vanwege hun hoge leeftijd, en de straten zullen krioelen van de spelende kinderen... Ook al lijkt het jullie, die van dit volk nog over zijn, nu onmogelijk, waarom zou het voor mij onmogelijk zijn? – spreekt de HEER van de hemelse machten. Dit zegt de HEER van de hemelse machten: Ik zal mijn volk bevrijden uit het land waar de zon opkomt en het land waar de zon ondergaat en hen naar Jeruzalem brengen. Daar zullen ze wonen. Zij zullen mijn volk zijn en ik hun God, in onwankelbare trouw.

Het uiteindelijke doel van het Zionisme zal door de Here zelf gebracht moeten worden. Zijn verlossingsplan is reeds in werking, ongeacht hoe moeilijk de tijden schijnen te zijn. Het blijkt heel duidelijk dat Gods liefde voor Zijn volk Israël door de eeuwen van de diaspora heen niet is verminderd. Hij heeft zijn verbondsvolk niet vergeten.

Want voor de HEER gold dat volk als het zijne, Jakob was het deel dat hij zichzelf toemat. Hij vond het in een dorre woestijn, in een niemandsland vol van gevaar. Hij omringde het met zorg en met liefde, koesterde het als zijn oogappel. Deuteronomium 32:9-10

Jezus, de Messias, is het middelpunt van de verlossing. Zoals de Gemeente door het plaatsvervangend offer van Jezus is verlost, zo zal Israëls verlossing op Hem betrekking hebben. De profeet Zacharia schreef:

Op die dag zal ik alles in het werk stellen om de volken uit te roeien die Jeruzalem belagen. Het huis van David en de inwoners van Jeruzalem echter zal ik vervullen met een geest van mededogen en inkeer. Ze zullen zich weer naar mij wenden, en over degene die ze hebben doorstoken, zullen ze weeklagen als bij de rouw om een enig kind; hun verdriet zal zo bitter zijn als het verdriet om een oudste zoon. Op die dag zal er een bron ontspringen waarin de nakomelingen van David en de inwoners van Jeruzalem hun zonde en onreinheid kunnen afwassen. Zacharia 12:9,10 en 13:1 ■

(Samenvatting van "In Israël Bijbelstudie" les 9 door R.K.)

De betekenis van het getal 40

door Daniel Gwertzman

“Daarna werd Jezus door de Geest meegevoerd naar de woestijn om door de duivel op de proef gesteld te worden. Nadat hij veertig dagen en veertig nachten had gevast, had hij grote honger.” (Mattheüs 4:1-2)

In de wereldse tijd waarin wij leven wordt het getal 40 geassocieerd met niet-godsdienstige betekenissen. Hoewel het getal 40 inderdaad wijd verspreid is in het Midden-Oosten, met name in Perzische en Turkse gebieden, gaan de wortels terug tot Bijbelse tijden.

Vanuit wetenschappelijk oogpunt kenmerkt het getal de oude Babylonische waarneming dat de Plejaden, een sterrengroep in het sterrenbeeld van de Stier, ook bekend als het Zevengesternte of de Zeven Zusters, zich 40 dagen lang aan ons oog onttrekt. Dit was ook de lengte van het regenseizoen. We kennen de 40 dagen en nachten regen in de tijd van Noach, waardoor de vloed ontstond die alle leven vernietigde (Genesis 7:4). Als de Plejaden terugkeerden aan de nachtelijke hemel, vierden de Babyloniërs hun Nieuwjaarsfeest. In Engeland staan in Stonehenge 40 grote stenen pilaren in een cirkel met een diameter van 40 passen, waarmee het geheel verband schijnt te houden met de astronomie.

Het getal 40 speelt ook een rol in de biologie. De zwangerschap werd vroeger verdeeld in 7 perioden van 40 dagen, waarin verschillende veranderingen in het embryo werden vastgesteld. Zowel in het Jodendom als in de Islam is voor een vrouw de periode van reiniging na de bevalling 40 dagen. In de Christelijke traditie is het feest van Maria-Lichtmis op 2 februari, 40 dagen na de viering van de geboorte van Jezus. Een moderne ontwikkeling in de reiniging kan gezien worden in de quarantaine¹, die oorspronkelijk 40 dagen duurde.

¹ Van Dale: quarantaine (1664) Frans (afzondering), ontleend aan Italiaans quarantina (veertigtal), de quarantaine van schepen uit het Oosten duurde in Italiaanse havens veertig dagen.

De Hebreeuwse letter Mem is de dertiende letter van het Hebreeuwse alfabet, en heeft de getalswaarde 40. Mem staat symbool voor het Geopenbaarde en het Verborgene: Mozes en de Messias. Mem vertegenwoordigt ook Voorbereiding en Voltrooiing en wordt beschouwd als de bron der wijsheid.

In de Bijbel is 40 het getal dat verbonden is met ontwikkeling en volwassenheid. In de Bijbel wordt 40 jaar beschouwd als de tijd van een generatie. De ideale lengte van het menselijk leven in de Hebreeuwse Bijbel was 3x40 jaar, dus totaal 120 jaar. Mozes, die deze leeftijd inderdaad bereikt heeft, verbleef 40 jaar in het paleis van Farao, 40 jaar in Midian en 40 jaar lang was hij de leider van het volk Israëel. De tijd tussen Exodus en de bouw van de Tempel was 12 generaties van 40 jaar, totaal 480 jaar².

De twaalf verspieders die Mozes uitzond om het beloofde land te verkennen, brachten daar 40 dagen door en vanwege hun zonde werden de Israëlieten veroordeeld om voor elke dag één jaar in de woestijn rond te zwerven³. Mozes verbleef 40 dagen en nachten op de berg Sinaï, waar hij de eerste Tien Geboden ontving. Na de zonde met het Gouden Kalf beklom hij de berg Sinaï weer, waarna hij 40 dagen en nachten later met een tweede paar stenen tafelen terugkwam. De datum van zijn terugkeer was de 10e van de Hebreeuwse maand Tisjri, dat is Jom Kippoer, de Grote Verzoendag.

De inwoners van Ninevé kregen van de profeet Jona 40 dagen om zich te bekeren⁴. ■

² 1 Koningen 6:1 - In het vierhonderdtachtigste jaar na de uittocht van de Israëlieten uit Egypte, in het vierde jaar van zijn regering over Israëel, in de maand ziw, de tweede maand, begon koning Salomo met de bouw van de tempel.

³ Numeri 14:34 - Veertig dagen hebben jullie het land verkend, veertig jaar zul je voor je schuld boete doen, één jaar voor elke dag.

⁴ Jona 3:4 - Jona trok de stad in, één dagreis ver, en riep: 'Nog veertig dagen, dan wordt Ninevé weggevaagd!'

het
geopenbaarde en
het verborgene

מ

Mozes en de
Messias

Vervolg op pagina 3

De stammen van Israël:

Aser

door Daniel Gwertzman

Aser, rijk aan de fijnste spijzen, voedsel voor koningen brengt hij voort. (Genesis 49:20)

Aser was de achtste zoon van aartsvader Jakob, zijn moeder was Zilpa, de slavine van Lea. Zijn naam betekent 'gelukkige' of 'rechtvaardige'. Aser kreeg in het land Israël vier zonen en een dochter, die hem begeleidden naar Egypte, toen Jakob en zijn familie naar het land Gosen migreerden. Volgens de rabbijnse literatuur stond Aser enige tijd niet op goede voet met zijn broers, omdat hij hun vertelde over Rubens zonde tegen Bilha, de vrouw van Jakob (Genesis 49:4). Zij konden hem niet geloven en berispten hem. Pas toen Ruben berouw toonde en zijn zonde beleden, beseften ze hoe oneerlijk ze tegenover Aser geweest waren en dat hij geen kwaad tegen Ruben in de zin had gehad. Het gedrag van Aser was altijd gericht op verzoening met zijn broers. Juist in de apocriefen wordt hij beschouwd als een rechtschapen persoon, die slechts het algemeen belang nastreeft.

De stam van Aser werd gezegend met mannelijke kinderen en de dochters waren zo mooi, dat priesters en prinsessen ten huwelijk vroegen. Volgens de rabbijnen werd de stam verrijkt door de overvloed van olie in hun gebied. Aser was zelfs zo rijk, dat hij nooit een nacht in een herberg doorbracht, omdat hij in de hele wereld paleizen erfde. De grond was zo vruchtbaar, dat Aser in tijden van schaarste en vooral in het Sabbatsjaar, heel Israël van olijfolie voorzorg. Ze stonden ook bekend om hun wijsheid.

En over Aser zei hij: 'Gezegend is Aser, nog meer dan zijn broeders, moge hij bij hen allen geliefd zijn. Hij zal waden door de olijfolie...' (Deuteronomium 33:24)

Na de exodus uit Egypte bedroeg het aantal weerbare mannen van 20 jaar en ouder 41.500 (Numeri 1:41). Vóór ze het beloofde land binnentrokken, bedroeg hun aantal 53.400 (Numeri 26:47). Tijdens de woestijnreis lag de stam tussen Dan en Naftali, ten noorden van de Tabernakel.

Bij het binnentrekken van het land onder Jozua wees het vijfde lot de stam Aser aan. Aser kreeg het gebied in het noordwesten van de vlakte van Akko en in het hoger en lager gelegen westen van Galilea plus het achterland van het Fenicische Tyrus en Sidon en in het westen het grootste deel van de vallei van Jizreël. De Leviëten kregen vier steden in het gebied van Aser. Dit waren Misal, Abdon, Chelkat en Rechob (Jozua 21:30-31).

Het land van Aser stond bekend om zijn productiviteit en bestond uit weidegrond, beboste heuvels en olijftuinen. Het was verbonden met Fenicische markten. Omdat de stam geen grensconflicten kende, raakte het los van de rest van Israël. Aser was de enige stam die geen nationale afgevaardigde of leider had in de tijd van de Richteren. Daarom nam het ook niet deel aan de oorlog tegen de Kanaänieten in de tijd van Barak en Debora (Richteren 5:17). Maar na de overwinning van Gideon voegden ze zich bij de achtervolging van de Midjanieten (Richteren 7:23).

Tijdens het tweede decennium van Davids regering was de stam Aser nauw verbonden met zijn koninkrijk. Het was verenigd in de bestuurlijke indeling van de monarchie. David was de eerste koning met een versterkt toezicht over de vlakte van Megiddo, de vallei van Jizreël, door de inname van Megiddo en Bet-San. De logische conclusie is dat hij Galilea in zijn macht had. In dat geval is het niet verwonderlijk dat Aser 40.000 geoefende krijgslieden leverde voor het leger van David (1 Kronieken 12:37).

Koning Salomo gaf twintig steden in Galilea, van het gebied van Aser, aan koning Chiram van Tyrus, als betaling voor de geleverde arbeiders en materialen voor de bouw van zijn paleis en de Tempel (1 Koningen 9:11). Als compensatie hiervoor droeg Salomo Bealoth van de stam Naftali over aan het gebied van Aser (1 Koningen 4:16).

Het laatste wat we van Aser horen is na de Assyrische overwinning en de ballingschap van de Tien Stammen, ten tijde van de godsdienstige herleving onder koning Jechizkia van Juda. Dit was toen hij aan Efraïm en Manasse schreef dat ze naar het Huis van de HEER in Jeruzalem moesten komen om Pesach in de tweede maand te vieren. Deze boodschap was gericht aan het overblijfsel dat was ontkomen aan de greep van de koning van Assyrië. Er staat geschreven dat enkelen uit de stam Aser zich verootmoedigden en naar Jeruzalem kwamen (2 Kronieken 30:11).

Want als u terugkeert tot de HEER, zullen uw verwanten en uw kinderen genadig behandeld worden door degenen die hen hebben weggevoerd, en zullen ze weer naar dit land mogen terugkeren. De HEER, uw God, is immers genadig en liefdevol; als u naar hem terugkeert, zal hij zich niet van u afwenden.' (2 Kronieken 30:9) ■

De stammen van Israël: Benjamin

door Daniel Gwertzman

Dan is nu mijn vraag: heeft God zijn volk soms ver-stoten? Beslist niet. Ik ben immers zelf een Israëliet, een nakomeling van Abraham, afkomstig uit de stam Benjamin. (Romeinen 11:1)

Benjamin was Jakobs jongste zoon, van zijn vrouw Rachel. Hij was de enige van zijn zoons die in het land Israël is geboren. Na de zware bevalling stierf Rachel in het kraambed, maar toen had ze haar zoon al Ben-Oni genoemd: zoon van smart. Jakob veranderde die naam in Benjamin, wat letterlijk “zoon van de rechterhand” betekent, een veel positievere naam dan Ben-Oni. (Genesis 35:18)

Uw arm verricht heldendaden, krachtig is uw hand, geheven uw rechterarm... (Psalm 89:14)

De naam kan ook ‘Zoon van het Zuiden’ betekenen omdat hij de enige was die in het zuiden (het Land Israël) is geboren, of omdat Benjamin het gebied ten zuiden (rechts) van zijn broer Jozef ontving.

Hij was de enige volle broer van Jozef en Jakob wilde hem niet verliezen. Daarom zond hij hem niet samen met zijn broers naar Egypte om voedsel te kopen tijdens de hongersnood. Nadat Juda had beloofd dat hij borg stond voor Benjamin, gaf Jakob schoorvoetend toe dat Benjamin zijn broers op hun tweede tocht naar Egypte zou vergezellen. Toen ze bij Jozef in Egypte dineerden, kreeg Benjamin extra porties¹. Volgens de rabbijnen gaf Jozef de volgende extra porties aan Benjamin: één voor Jozef, één voor zijn vrouw Asnat en voor hun zonen Efraïm en Manasse elk een extra portie.

Toen de zilveren beker van Jozef in de zak van Benjamin werd gevonden, sloegen zijn broers hem op de schouder en zeiden volgens de rabbijnen: “O, dief en zoon van een dief, je hebt dezelfde schande over ons gebracht als je moeder over je vader bracht toen ze de terafim (huisgoden) stal, die van haar vader Laban waren.” Volgens de rabbijnse commentaren bevatte de zegen op Jakobs sterfbed voor Benjamin de profetie dat de stam Israël zijn eerste en laatste vorst zou

¹ Genesis 43:34 - *Ze kregen van alle gerechten die bij Jozef op tafel stonden, maar Benjamin kreeg meer dan alle anderen, vijfmaal zoveel.*

geven (niet alleen Saul, maar ook Esther kwam van de stam Benjamin).

Volgens de Joodse traditie had Benjamin een bijzondere status en was hij vrij van zonde. Toen hij stierf, werd zijn lichaam niet verontreinigd door wormen. Van al zijn broers was hij de enige die geen deel had gehad in de verkoop van Jozef. Daarom viel hem het voorrecht ten deel dat de Tempel in het gebied van zijn stam gebouwd werd. Hij was ook nog niet geboren toen zijn vader en broers zich voor Esau neerboegen.

Er was een nauwe band tussen de stam Benjamin en de stam Manasse, die geografisch direct aan het noorden van zijn gebied grensde. Tijdens het koningschap stonden de stammen Efraïm en Manasse bekend als het Huis van Jozef. Benjamin was de volle broer van Jozef, omdat ze beiden kinderen van Rachel waren.

Omdat Jozua van de stam van Efraïm was, is het aannemelijk dat er een nauwe band was tussen de stammen Benjamin en Efraïm, zelfs al vóór de verovering van het land Israël, en misschien was er zelfs een militaire coalitie. De grens tussen Benjamin en Efraïm lag in het gebied rondom het Heiligdom in Gilgal. Dit eerste Heiligdom van de HEER werd dus door Jozua precies op de grens tussen beide stammen gebouwd. Het gebied van Benjamin wordt gedetailleerd beschreven in Jozua 18:11-28. Dit gebied strekte zich uit van de bergen van Efraïm tot de bergen van Juda.

Het gebied van Benjamin was kleiner dan van de meeste andere stammen. Desondanks speelde het een belangrijke rol in de geschiedenis van de vereniging van de stammen ten tijde van de Richteren en aan het begin van de monarchie. Ehud, de zoon van Gera, van de stam Benjamin, was een van de eerste Richteren en hij doodde Eglon, de koning van Moab, waarna het land 80 jaar rust had (Richteren 3:30). De eerste koning van Israël was Saul van de stam Benjamin.

‘Maar ik hoor bij Benjamin, een van de kleinste stammen van Israël,’ wierp Saul tegen. ‘En in die stam is mijn familie weer de onbelangrijkste. Hoe kunt u dan zoiets zeggen?’ (1 Samuël 9:21)

Benjamin zal de kleinste stam geweest zijn, maar wel belangrijk vanwege de strategische ligging van zijn gebied, dat de waterscheiding van het centrale bergland vormt. De belangrijkste noord-zuid route liep door deze scheiding en verbond Trans-Jordanië (het huidige Jordanië) met het westen via het gebied van Benjamin. De Israëlieten volgden deze weg als ze de Jordaan overstaken.

Daarom dwong Eglon, de koning van Moab, de Benjaminieten achttien jaar lang om belasting te betalen, toen hij zijn regering naar het westen uitbreidde. De stam Benjamin bezette een belangrijke doorgang, die de gebieden langs de Jordaan verbond. Daarom is het geen verrassing dat de Benjaminieten zich in de dagen van de profetes Debora voegden bij de strijd tegen Jabin en Sisera (Richteren 5:14). Benjamin werd het doelwit van de Filistijnse agressie, nadat de Filistijnen de stam Dan noordwaarts gedreven hadden. De Filistijnen domineerden het centrale deel van het land en plaatsten een garnizoen in Gibeon-Elohim (1 Samuël 10:5).

De profeet Samuël zalfde Saul tot vorst over zijn erfdeel en zond hem op een speciale reis naar het graf van Rachel, naar Tabor en naar Gibeon-Elohim. De betekenis van deze reis was om hem eraan te herinneren om bij het eerste oponthoud volledig op God te vertrouwen. De berg Tabor is de plaats van de Joodse overwinning op Sisera en deze diende als een plaats van sterkte en bemoediging voor hem. De laatste plaats was volgens de rabbijnen Kirjat-Jearim, de rustplaats van de Ark, die de Tien Geboden bevatte, die het Woord van God vertegenwoordigden. Dit moest in hem de toewijding voor het Woord van God aanwakkeren. Samuël noemde de Filistijnen om hem aan te moedigen en niet bang te zijn. Hij moet zich met vreugde en vertrouwen bij de profeten voegen. Saul ontving inderdaad profetische inspiratie vanwege de Ark. De aanwezigheid van Filistijnse beambten toonde hem de noodzaak om hun juk van Israël weg te nemen. Dit was in een tijd dat profetie zeldzaam was in Israël (1 Samuël 3:1).

Sauls belangrijkste taak als koning was om Israël van de Filistijnen te bevrijden (1 Samuël 9:16). Toen hij bij Gibeon-Elohim kwam, ontmoette hij een stoet profeten, voorafgegaan door muzikanten die de harp, tamboerijn, fluit en lier bespeelden en de geest van God kwam over hem en hij raakte in vervoering. De bedoeling hiervan was, dat hij zou profeteren om hem voor te bereiden op het leiderschap, zodat hij zou weten dat God met hem was. Hieruit leren we een zeer belangrijk principe, dat iemand alleen kan profeteren in een atmosfeer van vreugde en dat dit gestimuleerd kan worden door muziek. Van de profeet Elisa lezen

we een vergelijkbare gebeurtenis, toen een lierspeler voor hem speelde, waarna hij profeteerde (2 Koningen 3:15).

De zegen van Jakob voor Benjamin gaf ook aan dat zijn stam een geweldige militaire macht zou zijn.

Benjamin, een verscheurende wolf; 's morgens verslindt hij zijn prooi, 's avonds verdeelt hij de buit.' (Genesis 49:27)

Na de affaire waarbij de bijvrouw van een Leviet de dood vond, waaraan de Benjaminieten van Gibeon schuldig waren (Richteren 19-21), volgde een stammenoorlog. Er waren toen 26.000 dappere mannen die bedreven waren in oorlogvoering. In deze strijd van Benjamin tegen de overige stammen, werd Benjamin verslagen en de gehele bevolking werd uitgeroeid. Slechts 600 strijders ontkwamen en het voortbestaan van de stam werd veiliggesteld doordat ze vrouwen uit de ongehuwde meisjes van Jabes en Silo konden nemen.

Benjamin hoorde niet bij het koninkrijk Juda, dat door David werd gevestigd. Toen de andere stammen David als koning kozen, bleef Benjamin bij het "Huis van Jozef". Klaarblijkelijk had de stam Benjamin toch kwade gevoelens over David, die het Huis van Saul had vervangen. Dit zien we in de geschiedenis van Simi, de zoon van Gera, die tegen David vloekte en hem met stenen bekogelde en de opstand van Seba de zoon van Bichri (2 Samuël 16:5-17 en 20:1-2).

Toen koning Salomo zijn koninkrijk in twaalf districten indeelde, werd het gebied Benjamin een onafhankelijk district met een eigen stadhouder Simi, de zoon van Ela (1 Koningen 4:18). Na de dood van Salomo bleef Benjamin verbonden met Juda onder de regering van Salomo's zoon, koning Rechabeam.

Na de Assyrische vernietiging van het Noordelijk Koninkrijk was koning Josia de eerste die het noordelijk deel van Benjamin en de gebieden Bethel, Ofra en Semaraïm herenigde met het koninkrijk Juda.

In de jaren die volgden op de vernietiging van het koninkrijk Juda door Babylon in 587 B.C. had Benjamin een bijzondere betekenis. Het was klaarblijkelijk niet getroffen door de deportatie van de vooraanstaanden uit het koninkrijk Juda in 597 B.C. onder Nebukadnessar. Benjamin kan gediend hebben als een centrum voor de oppositie tegen het beleid van de laatste koning van Juda, Zedekia. De profeet Jeremia klaagde over het anti-Babylonische beleid van Zedekia vanuit Anatot, dat in het gebied van Benjamin ligt (Jeremia 1:1).

Er is geen twijfel aan dat na de vernietiging van Juda en Jeruzalem in 587 B.C. het gebied van Benjamin ongedeerd bleef. De Benjaminitische stad Mispa werd het bestuurlijk centrum van de hoogstgeplaatste inheemse bestuurder die door de Babyloniërs werd aangesteld. Als gevolg hiervan vestigden andere functionarissen, schriftgeleerden en priesters zich hier. Het Heiligdom te Mispa had een speciale status (Jeremia 41:5,6)

Na de terugkeer naar Sion onder Ezra en Nehemia, bleef het gebied van Benjamin nauw verbonden met Juda. Samen met Juda kwam het onder bestuur van de Perzische gouverneur in Samaria. Zij die terugkeerden uit de Babylonische ballingschap, trokken naar Juda en Benjamin. Benjamin en Juda kregen de

status van onafhankelijk ondergewest in het Perzische satraatschap Over-de-Rivier, misschien tijdens de regering van Zerubbabel, maar zeker in de tijd van Nehemia (Nehemia 5:14).

Na de verovering van Juda door Alexander de Grote werd het in zijn koninkrijk ingelijfd als Judaia. Volgens de literatuur van na de ballingschap was Benjamin een volledig onafhankelijke stam, die bijna altijd samen genoemd werd met Efraïm en Manasse of Jozef. Benjamin als onafhankelijke groep bestond ook nog in de tijd van de Romeinse overheersing. Vandaar de verwijzing naar Paulus, aan het begin van dit artikel, die zichzelf met trots beschrijft als een Benjaminit. ■

Joodse vrouw uit Arabisch dorp gered

Een spectaculaire redding heeft een Joodse vrouw en haar twee jonge kinderen uit de klauwen van een meedogenloze Arabier van de Palestijnse Autoriteit gered, met wie ze 28 jaar had samengeleefd. De anti-zendingsorganisatie Yad L'Achim, die ook opkomt voor Joodse vrouwen die verstrikt zijn in een relatie met Arabieren, maakte deze bijzondere geschiedenis bekend, nadat Dina, de dochter van Lea veilig terug was bij de Joden.

Dina werd 48 jaar geleden geboren in de gemengde Arabisch-Joodse stad Lod, maar ze raakte vervreemd van haar familie tijdens een emotionele crisis, die haar naar een relatie met een Arabische man voerde. Vanaf die tijd was ze officieel vermist en haar familie wist niet of ze dood of levend was. Op een gegeven moment werd ze door de autoriteiten per abuis geïdentificeerd in een mortuarium. Ze leefde met haar man in een dorp van de Palestijnse Autoriteit in het gebied van Tulkarm, ten oosten van Netanya. Ze vertelde dat haar man haar mishandelde. Eens heeft hij haar 13 uur lang vastgebonden aan een boom, zonder eten of drinken. De echtgenoot verklaarde later dat hij iedereen wilde laten zien wat er zou gebeuren als ze het huis zonder toestemming zouden verlaten.

Plotseling werden de familiebanden hersteld, toen de familie bericht kreeg dat Dina nog in leven was. Ze namen contact op met Yad L'Achim en gaven hen het telefoonnummer en andere persoonlijke informatie die ze nodig hadden om tot actie over te gaan. Bij het allereerste contact smeekte Dina hen: "Breng me terug naar mijn vaderland." Met medewerking van de Minister van Binnenlandse Zaken Eli Yishai en het Israëlijsche leger werden speciale vergunningen voor Dina en haar kinderen voorbereid, om na de strikt geheime reddingsoperatie de controlepost bij Tulkarm te passeren. Op een zondagavond kreeg Dina van

haar man 12 shekel om met haar twee kinderen per taxi naar een kliniek te rijden voor medische zorg op maandagochtend.

Zodra ze die het dorp verlaten had, verliet ze volgens een uitgewerkt plan, de taxi en haastte zich met haar kinderen naar een reddingsvoertuig dat Yad Latham had gestuurd, met voorafgaande toestemming van een hoge IDF officier. Militairen bij de controlepost hadden opdracht gekregen om het voertuig door te laten naar de Palestijnse Autoriteit voor een reddingsoperatie.

Tijdens de bijna één uur durende reis naar de controlepost, hadden de werknemers van Yad L'Achim opdracht gekregen hun werkzaamheden neer te leggen en Psalmen op te zeggen voor de veilige terugkeer van Dina. Het reddingsvoertuig keerde terug bij de controlepost en de militairen bevestigden dat ze de moeder en haar twee kinderen in het voertuig zagen.

Pas na het passeren van de controlepost, stopte het voertuig en Dina barstte in tranen uit, samen met de militairen. De kinderen smeekten haar: "Mamma, belof dat je ons daar nooit meer terugbrengt." Als een van de eerste dingen trok Dina haar Moslimkleding uit, gaf die aan de mensen van L'Achim en zei: "Gooi ze in de vuilnisbak" Ze wordt door sociale werkers verzorgd en na het eerste contact met haar familie, verblijft ze nu op een geheime verblijfplaats in centraal Israël. Ze heeft bij de politie een aanklacht ingediend wegens de wrede daden van haar Arabische echtgenoot. De politie heeft sterke twijfels of de politie van de Palestijnse Autoriteit bereid is om actie te ondernemen, maar als hij één voet voorbij de controlepost zet, wordt hij gearresteerd. ■

Moslim uit Koeweit onthult Joodse identiteit

De 34-jarige Mordechai Halawa is in Koeweit als Moslim opgegroeid. Enige jaren geleden leidde een speling van het lot tot zijn ontdekking van zijn Joodse wortels.

Halawa studeerde acht jaar geleden in Ontario, Canada. Op zekere dag deed zijn gsm het niet meer en hij liep naar buiten om in een telefooncel te bellen.

Bij de telefooncel zag hij een man in hareidi-Joods gewaad. Hij was niet in staat om dit uitzonderlijke schouwspel te negeren en begon een gesprek met de man, die Dr. Yitzchak Block bleek te zijn, hoogleraar in de filosofie. Op een gegeven moment hoorde hij zichzelf tegen Dr. Block zeggen: "Ik vind het moeilijk te geloven dat wat ze in Koeweit over de Joden zeggen, echt waar is. Mijn grootmoeder was ook Joods en ging over tot de Islam om met mijn grootvader te kunnen trouwen."

Dr. Block vertelde Halawa met veel zorg, dat volgens de Joodse wet zijn grootmoeder nog steeds Joods is, ondanks haar bekering – en dat de Joodse status volgens de vrouwelijk lijn gaat, zodat Halawa's moeder en hijzelf beiden Joods zijn.

Halawa besloot de familiebanden met het Jodendom te onderzoeken. Vóór hij daarmee klaar was, gleed hij uit en

viel – hij stond op rollerblades – wat tot een nieuwe band met de Joodse gemeenschap leidde.

"Ik kon mijn gewone werkzaamheden niet verrichten. Ik had wat tijd over, dus besloot ik dat dit een goede gelegenheid was om een synagoge te bezoeken." De Joden in de synagoge groetten hem heel hartelijk. "Ik moest mezelf

wel afvragen: "Zijn dit de wrede Joden waar ze ons op school in Koeweit altijd over verteld hebben? Bedoelden ze daar deze mensen mee?"

Halawa sprak met zijn grootmoeder, die bevestigde dat ze uit een Joods gezin komt. Hij groeide steeds dichterbij de Joodse gemeenschap. Twintig maanden geleden maakte hij een reis naar Israël en besloot dat hij niet naar huis terug wilde gaan.

"Toen ik hier kwam, was er geen enkele soldaat die een geweer onder mijn neus drukte. Toen ik de Westelijke Muur bezocht, heb ik voor het eerst gehuild. Ik zag niet-godsdienstige Joden, Chassidische Joden, alle soorten Joden. Ik kon het gewoon niet geloven."

Halawa woont nu in de Oude Stad van Jeruzalem, waar hij veel van zijn tijd besteedt aan het leren van de Thora aan de Aish HaTorah jesjiva. Hij hoopt binnenkort in het huwelijk te treden. ■

Hareidi

Geen nieuwswaarde: Israëliisch kamp voor zieke Arabische kinderen

Begin juli heeft een burgeronderdeel van de IDF een drie-daags zomerkamp georganiseerd voor kinderen die aan kanker lijden uit Judea en Samaria, die onder bestuur van de Palestijnse Autoriteit staan.

Dit kreeg geen aandacht van de nieuwsdiensten binnen en buiten Israël, want die plaatsen Israël liever in een kwaad daglicht. Ze willen aantonen dat Israël zich wreed gedraagt tegenover PA Arabieren.

Het kamp werd gefinancierd door de regering. De activiteiten omvatten paardrijden, spelen in een opblaasbare springuitrusting voor kinderen, een muziekworkshop en verschillende andere attracties.

De activiteiten vonden plaats in het Jordan Park, waar veel te doen is op het gebied van toerisme, recreatie en archeologie.

De coördinator voor de gezondheidszorg in Judea en Samaria, Dalia Basa, stemde dit bezoek van de kinderen aan het park af met het management, nadat ze ervan was overtuigd dat de toiletten in het park en de noodzakelijke medische diensten aangepast waren aan de speciale behoeften van deze kinderen.

Niet één Israëliische krant pikte dit nieuws op; Israël is sterk op veel punten, maar niet op het punt van PR. ■

Vorig jaar 4.000 bekeerlingen

Meer dan 4.000 niet-Joden hebben zich vorig jaar tot het Jodendom bekeerd. Ze hadden onderwijs gevolgd, dat door de regering was gesponsord en verscheidene tests ondergaan om bij het Joodse Volk gerekend te kunnen worden. Dit is een ingrijpend proces waaraan de meeste bekeerlingen verscheidene jaren van hun leven hebben gewijd.

Er hoort een mondeling examen bij, voor een Rabbiniaal Hof, een commissie van drie rabbijnse rechters. Zij beoordelen de bedoelingen van de toekomstige bekeerling en de kennis van Joodse wetten, rituelen, tradities en geschiedenis.

Bovendien moet een bekeerling het Halachische (=volgens de Joodse wet) proces van onderdompeling ondergaan in een mikwa, een ritueel reinigingsbad. Mannelijke bekeerlingen moeten ook besneden (brit mila)

worden. Wie al besneden is, moet toch een symbolisch besnijdenis ondergaan, die 'tipat dom' (een druppeltje bloed) wordt genoemd.

"Rabijn Chaim Druckman sprak op deze gebeurtenis: Iedereen die zich bekeert, doet dit echt om bij het Joodse volk te horen en niet om andere redenen. Omdat nieuwe immigranten die niet Halachisch Joods zijn, toch al de voordelen genieten die voor alle Joodse immigranten gelden."

Onder de Wet op de Terugkeer wordt iedereen geaccepteerd die gedocumenteerd kan aantonen dat hij ten minste één Joodse grootouder heeft, van vaders of van moeders kant. Maar daarmee ben je nog niet Joods, want de Halacha schrijft voor dat Jood-zijn wordt doorgegeven via de moederlijn. Iedereen die een Joodse moeder heeft, die geboren is uit een Joodse moeder, is Joods. ■

Onze uitgaven

AMI-Nieuws

We verspreiden elke twee maanden dit gratis blad AMI-Nieuws.

U kunt AMI-Nieuws ook als PDF per e-mail ontvangen. U ontvangt het dan ongeveer twee weken eerder en in kleur. U kunt zich hiervoor opgeven via de website: www.bijbelcentrum.org

Bijbelstudie

We geven een prachtige Bijbelstudie uit. Deze studie bevat 14 lessen. Elke les wordt afgesloten met een vragenlijst. Als u alle vragen hebt beantwoord en opgestuurd, krijgt u een certificaat uit Jeruzalem. Prijs incl. verzending binnen Nederland: € 42,00.

Deze Bijbelstudie is nu ook leverbaar als eBook, voor eReader, iPhone, Smartphone en PC. Deze studie bevat dezelfde lessen, maar zonder vragenlijsten en afbeeldingen. De prijs is slechts € 9,95.

Vervolgstudie

Na de Bijbelstudie komt de Vervolgstudie, die dieper op de zaken ingaat. Deze is nog niet als eBook beschikbaar, maar alleen als boek. De prijs is € 44 inclusief verzending binnen Nederland. Er wordt hard gewerkt aan de Vervolgstudie als eBook.

Bestelt u de Bijbelstudie en de Vervolgstudie bij elkaar, dan is de prijs € 79,- inclusief verzending binnen Nederland.

Voordelen van eBooks:

- goedkoop produceren
- gratis verzenden
- makkelijk doorzoeken
- lettergrootte aanpasbaar
- een eBook weegt niets

Aanmelden en Bestellen

Voor het bestellen van de Bijbelstudie en de Vervolgstudie, of als u een gratis abonnement op AMI-Nieuws wilt aanvragen, kunt u terecht op www.bijbelcentrum.org of u stuurt een e-mail naar info@bijbelcentrum.org

st. Centrum voor Bijbelstudie en Onderzoek te Jeruzalem

Postbus 386
3860 AJ NIJKERK
Tel. 033-2459528
info@bijbelcentrum.org
www.bijbelcentrum.org

ING 31 99 2 77 t.n.v.
"Bijbelstudie/Onderz"
te Dordrecht
IBAN: NL 16 INGB0003199277
BIC: INGBNL2A

Israel: PO Box 8017, Jeruzalem 91080
tel. 00 972 25632975
fax 00 972 25638426
jerusalem@amijerusalemcenter.org